

วาระการประชุม

บทความ : คดีปกครอง เกี่ยวกับวินัยด้านการเงินการคลัง

“ลูกน้องกระทำการทุจริตในหน้าที่....หัวหน้าจะต้องรับผิดชอบวินัยหรือไม่”

อุทธรณ์จากคดีปกครองในฉบับนี้ เป็นกรณีตัวอย่างของการที่หัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาไม่ตรวจสอบการปฏิบัติงานด้านการเงินของผู้ใต้บังคับบัญชา จนเป็นเหตุให้เกิดการทุจริตยกยอกเงินและทางราชการได้รับความเสียหาย

มูลกรณีเกิดขึ้น เมื่อครั้งที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการเป็นพนักงานเทศบาล โดยเป็นหัวหน้าการเงินและบัญชี ต่อมา มีการตรวจสอบพบการทุจริตยกยอกเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสีย นายกเทศมนตรีจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี โดยคณะกรรมการมีความเห็นว่าผู้ฟ้องคดีปล่อยปละละเลยไม่ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามระเบียบที่ทางราชการกำหนดไว้ จนเป็นเหตุให้นางสาว จ. พนักงานจ้างทั่วไป ซึ่งทำหน้าที่จัดทำบัญชีและรับ-ส่งเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสีย กระทำการทุจริตยกยอกเงิน ทำให้ราชการเสียหายอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง นายกเทศมนตรีจึงมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

ประเด็นที่น่าสนใจของคดี คือ การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ควบคุมดูแลการรับ-ส่งเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสีย จนเป็นเหตุให้นางสาว จ. ผู้ใต้บังคับบัญชาทุจริตยกยอกเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้ลงชื่อในใบเสร็จรับเงินแทนผู้อำนวยการสำนักการคลัง เป็นคณะกรรมการเก็บรักษาเงินและคณะกรรมการเก็บรักษาบุญแจตุ๋นรัยรัยรวมทั้งรับผิดชอบการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างทั่วไปที่เป็นพนักงานเก็บเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสีย ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยอย่างเคร่งครัด และต้องควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด รวมทั้งจัดทำบัญชีประจำวัน งบดุล งบประจำปี (งบบัญชี) งบทศรอง และบัญชีแยกประเภท ซึ่งต้องละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก เมื่อนางสาว จ. ให้ถ้อยคำฯ หลังจากได้รับเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสียแล้ว จะนำเงินให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบใบนำส่งก่อนนำไปฝากธนาคาร ซึ่งระยะหลังไม่ได้นำสมุดบัญชีเงินฝากให้ผู้ฟ้องคดีดู โดยนางสาว จ. จะแก้ไขตัวเลขใหม่และแก้ไขลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีในใบนำฝากเงิน เมื่อฝากเงินแล้วจะทำการแก้ไขสำเนาใบนำฝากเงินและตกแต่งตัวเลขในสมุดบัญชีเงินฝากธนาคาร โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่เคยพบข้อผิดพลาดหรือสงสัยเลย ประกอบกับผู้ฟ้องคดียอมรับว่า ได้ตรวจใบนำฝากเงินบ้าง ไม่ตรวจบ้าง และไม่ได้ตรวจยอดเงินเข้า โดยจะตรวจสอบเพียงตัวเลขกับเงินนำส่งเพียงอย่างเดียว ไม่เคยตรวจสอบสมุดบัญชีอย่างละเอียด ไม่ได้จัดทำบัญชีประจำวัน งบดุล งบประจำปี ไม่เคยเรียกดูรายงานแสดงฐานะทางการเงิน และไม่ได้จัดเก็บสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารไว้ในตู้รัยรัย การที่ผู้ฟ้องคดีมิได้เอาใจใส่และระมัดระวังในการควบคุมดูแลการรับ-ส่งเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสียของนางสาว จ. ซึ่งหากมีความละเอียดรอบคอบ เอาใจใส่ และระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์ของหัวหน้าการเงินและบัญชีอย่างเพียงพอ ย่อมพบข้อพิรุณได้ แต่ผู้ฟ้องคดีก็หาได้ใช้ให้เพียงพอ และการที่ผู้ฟ้องคดีป่วยเบี่ยง การรายงานตรวจสอบทางด้านการเงินทั้งที่ผู้อำนวยการส่วนช่างสุขาภิบาลได้ติดตามทวงถามมาตลอดก่อนที่จะทราบเหตุการณ์ยกยอกเงิน อีกทั้งให้นางสาว จ. จัดเก็บสมุดบัญชีเงินฝากและงบแสดงฐานะการเงินที่ได้รับจากธนาคารไว้กับตัวเองเป็นเวลาหลายปี พฤติการณ์ดังกล่าวถือเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงที่ปล่อยปละละเลยไม่ได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย กรณีจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียดังกล่าว จนเป็นเหตุให้มีการทุจริตยกยอกเงินและราชการเสียหายอย่างร้ายแรง ซึ่งถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น การที่นายกเทศมนตรี (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) มีคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็น การกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๕๙๕/๒๕๖๑)

(อุทธรณ์จากคดีปกครอง โดย นายปกครอง หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ฉบับ ๓๔๘๗ ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๒)

กลุ่มกฎหมายและคดี
วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๗